

1-ая нядзеля кастрычніка ў Касцёле ў Беларусі прысвечана малітве ў інтэнцыі выкладчыкаў, настаўнікаў, выхавацеляў і катэхетаў. Кожны з іх мае заданне несці веда, а значыць несці святло людзям.

Пра важнасць ролі настаўніка і яго ўзаемаадносіны з маладым пакаленнем разважаюць выкладчыкі і іх студэнты.

У сферы адукацыі я ўжо больш за 45 гадоў. У мінулым працавала настаўніцай, метадыстам у Гродзенскім аддзеле народнай адукацыі. Выкладанне англійскай мовы з’яўляецца для мяне выдатным спалучэннем працы і хобі, да таго ж я вельмі люблю служэнне моладзі. Мае ўрокі прадугледжваюць актыўнае камунікаванне, і я намагаюся развіваць гэты навык у вучняў, каб маглі весці дыялог на замежнай мове, выказваць сваё меркаванне, атрымліваць новую інфармацыю. † На працягу апошніх 12-ці гадоў працую ў Гродзенскай вышэйшай духоўнай семінарыі. Падыход у выкладанні сярод семінарыстаў моцна адрозніваецца – існуюць свае нюансы. Перадусім у семінарыі сабраны сур’ёзныя маладыя людзі, матываваныя на вучобу. Тут не ўзнікае ніякіх пытанняў з дысцыплінай – заняткі заўсёды праходзяць у спакойнай атмасферы. Аднак мне спатрэбілася шмат часу, каб зразумець галоўную сутнасць выкладання замежнай мовы ў духоўнай навучальнай установе. Я імкнуся данесці да іх, што валоданне англійскай мовай важна для кожнага чалавека, а для святароў нават першачаргова, бо яны шмат перамяшчаюцца, ездзяць на місіі і маюць заданне данесці Божэ слова да як мага большай колькасці людзей. Я вучу клерыкаў арыентавацца ў чытанні Евангелля па-англійску і развіваць здольнасць камунікавання, выкарыстоўваючы базавую граматыку. Праца ў семінарыі прыносіць мне шмат задавальнення, бо натхняюць адказнасць і мэтанакіраванасць студэнтаў.

На мой погляд, сапраўдны настаўнік – гэта, у першую чаргу, прафесіянал сваёй

справы, які з павагай ставіцца да вучняў, раздзяляе іх інтарэсы, разумее іх і патрабуе разумення ў адказ, хто любіць свой прадмет і выклікае такую ж любоў да яго ў іншых. Настаўнік павінен быць побач з вучнямі і адначасова на крок наперадзе, каб весці за сабой. А галоўнае яго заданне – даць глыбокія, шырокія, рэальныя веды і навучыць выкарыстоўваць іх у будучым жыцці. Гэта мой метада, і ён правяраны гадамі.

Часам здаецца, што праца настаўніка – гэта адзін суцэльны кур’ёз. Ты не ведаеш, што цябе чакае: з якім настроем вучні прыйшлі на заняткі, чаго хочуць або не хочуць ад цябе. Здараюцца камічныя выпадкі і ў семінарыі. Адночы мне было вельмі смешна, калі алумены падрыхтавалі экзаменацыйную ведамасць для дыферэнцыраванай справаздачы са сваімі прозвішчамі і напрыканцы падпісалі выкладчыка: “ксёндз Людміла Гапонік”.

Увогуле, лічу, калі настаўнік веруючы чалавек, яму лягчэй зразумець вучня, лягчэй прабачыць яго памылкі. Прасцей ставіцца да дзіцячай упартасці, гарэзлівасці і разумець, што насупраць цябе такія ж чалавек, які патрабуе пашаны. Настаўнік-хрысціянін разумее, памыляцца могуць абодва бакі, таму здольны прызнаваць аблуды і рабіць высновы, каб рухацца далей. Мне здаецца, калі асоба працуе ў сферы адукацыі, яна апрыёры павінна быць максімальна прыбліжана да хрысціянскага светапогляду.

Бо яе задача – сеяць разумнае, добрае, вечнае, а пра гэта мы чытаем у Святым Пісанні.

На мой погляд, настаўнікі мусяць быць аб’яднаны імкненнем паказаць прыгожыя бакі жыцця, даць разуменне цудоўнага. Бо ўсё дрэннае часам пакажа вуліца, тэлебачанне. І гэта можа пазбавіць дзяцей разумення прыгожага. Мой бацька любіў паўтараць: бачыш добрае – распавядзі пра гэта, а пра благое і так усе ведаюць. Важна таксама нястомна развівацца самому: бо як можа вучыць той, хто не вучыцца сам?

На жаль, у навучальных установах ёсць і выпадковыя людзі... І тут трэба памятаць, што настаўніцкая праца з’яўляецца, найперш, служэннем дзецям і моладзі, сумленнай работай з імі. Калі я думаю пра плён уласнага служэння – гэта перамогі маіх вучняў у раённых, абласных і рэспубліканскіх алімпіядах. Таксама вельмі шчаслівая, калі яны самі пачынаюць выкладаць англійскую мову або выкарыстоўваюць свае веды ў іншых краінах свету. Асабліва цешуся, калі разумею, што валоданне мовай дапамагло маім студэнтам знайсці сваё месца ў свеце.

За

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
27.09.2020 00:00
